

V. TANULMÁNYOZZUK A SZOVJET HADSEREG TAPASZTALATAIT

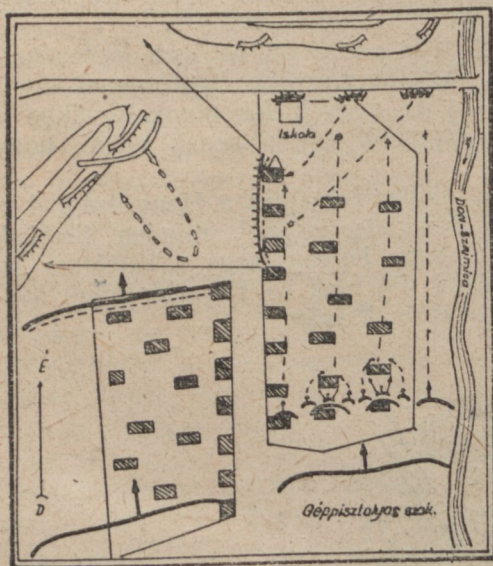
GÉPPISZTOLYOS SZAKASZ TÁMADÁSBAN GÉPPISZTOLYOS SZAKASZ VIZIAKADÁLYOKON VALÓ ERŐSZAKOS ÁTKELÉSÉNÉL

(Á. Rukavcevsz gárdaezredes cikke a Vojennij Vjesztnyik
1951. évi 7. számában.)

1942. decemberében a Don Szejnica folyón, az ellenség védelmének áttörése folyamán, egy géppisztolyos szakasz Szubotínó helység déli területén támadva leküzdötte az ellenség kemény ellenállását és lassan nyomult előre (lásd 1. sz. vázlat).

Az ellenség befészkelte magát a házak pincéibe, szérűibe és padlásaira, előnyös helyzetet foglalt el és erősen tüzelt a szakaszláncra.

A szakaszparancsnok látva, hogy láncban tovább támadni nem lehet, elhatározta harcrendje megváltoztatását.

1. sz. vázlat.

lásra kényszerült lövész alegységeinket.

11 órakor, amikor a géppisztolyos szakasz parancsnoka az iskola területén vezette a harcot, a második raj parancsnoka jelentette, hogy a névtelen magaslatról délkeleti irányban egy század erejű gyalogos csoport mozog előre. Világos, hogy az ellenség ellenlökésre készül.

Parancsot adott A. őrmesternek, hogy minden rajt három csoportra oszson fel. A géppisztolyosok egyik csoportjának az építmények padlásán és tetjén kellett tüzelőállást foglalniok, hogy tüzzel biztosítsák a raj hátramaradó csoportjának előrejutását. A másik két csoportnak parancsot adott, hogy szárnyról és hátból kerítsék be az ellenséget és foglalják el az épületeket és tűzfészkeket.

A géppisztolyos csoport harcrendjének ilyen megváltoztatása lehetővé tette, hogy egymásután semmisítsen meg néhány tűzfészket. Ez váratlanul érte az ellenséget, meggyengült az ellenállása és megkezdte az iskolához való visszavonulást. A szakasz, folytatva az ellenség visszaszorítását, megelőzte a város nyugati részén támadó, az ellenség tüze következtében megál-

A géppisztolyos szakasz parancsnoka felmérte az adott helyzetet és elhatározta, hogy egyik raját az iskola területén visszahagyja, a másikat arccal nyugat felé fordítja és felkészül az ellenség ellenlökésének a visszaverésére. Elhatározásáról jelentést küldött az alegység parancsnokának és tudomására hozta azt a balszomszédnak is. Ezután szakaszát a helység északnyugati szegélyére fordítva parancsot adott a rajparancsnokoknak, hogy engedjék be az ellenséget 50—70 méterre, majd géppisztolyuk tüzevel semmisítsék meg. A jobb szárny rajparancsnoka kiegészítő feladatot is kapott, nevezetesen azt, hogy legyen készen az ellenséget hátbatámadni akkor, ha az a bal szomszéd állásaiba betörne.

Amikor az ellenség az utcák mentén ellenlökésbe ment át és a támadó lánc 50—70 méterre közeledett, a szakaszparancsnok „tűz” jelet adott.

Az ellenséget váratlanul érte a szárnyokról övő tűz, veszteségekkel, rendezetlenül a megindulás helyére vonult vissza. Mindenáron arra törekedett azonban, hogy birtokba vegye a helységet és még három ellenlökést hajtott végre, de a géppisztolyosok és a szomszéd alegység erős tüze következtében elvesztette két gyalogos szakaszát, két géppuskáját, négy golyószóróját és arra kényszerült, hogy becsúszasson az ellenlökést.

Ilyen módon a harcrend idejében történt megváltoztatása biztosította a géppisztolyos szakasz gyors előremozgását. A továbbiakban előnyös helyzetet tudott elfoglalni az ellenlökő ellenséggel szemben és együttműködve a szomszédokkal, sikeresen verte vissza annak ellenlökéseit.

Géppisztolyos szakasz víziakadályon való erőszakos átkelésnél.

1943. nyarán a front csapatai döntő vereséget mértek az ellenség charkovi csoportosítására, üldözték szétvert csapatait és megközelítették a Dnyeper folyót, Dnyeprodzserzinszk város északkeleti részét.

Az előrevetett csapatokkal együttműködő géppisztolyos szakasz napkeltekor kiment a Dnyeper folyóhoz Szolosinó helység körzetében és délnyugati irányba attól, a folyó partján állást foglalt. A szakasz parancsnoka megszervezte a figyelmet, ezzel egyidejűleg megkezdte az átkelési eszközök beszerzését.

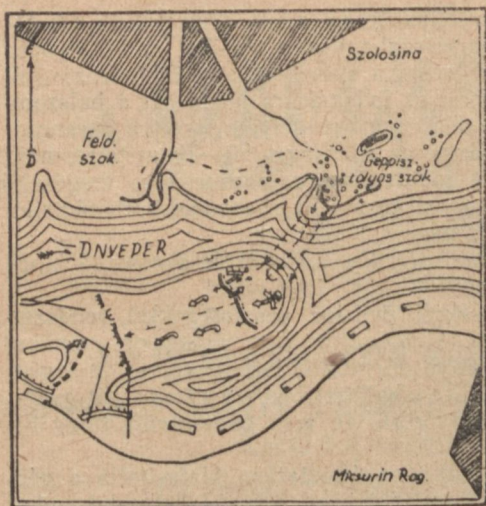
A figyelés alapján megállapítást nyert, hogy az ellenség a tulsó parton csak csekély erővel rendelkezik. A homokos földnyelven (lásd a 2. sz. vázlatot) az ellenség egy gyalogos rajnyi erővel két tüzelőállásban és Micsurin Rog helység szegélyén kisebb gyalogos csoportokkal helyezkedett el.

Még este a nádasban és a bozótokban 3 ócska halászcsonakot találtak, melyet a harcosok és két ottani lakos gyorsan kijavítottak és előkészítették a szakasz átkeléséhez. A szakasz parancsnoka a következő helyzetmegítélésre jutott: az ellenség a tulsó parton kis erővel rendelkezik; az éjtszaka során a folyón való átkeléshez a rejtett előkészületeket végre lehet hajtani anélkül, hogy más alegységek beérkezését megvárják, a csonakokon a szakaszt két részlegben lehet áthajózni; az átkelést úgy kell végrehajtani, hogy virradatig elfoglalják a homokos földnyelvet és biztosítsák a további átkelést.

Ebből kiindulva, a parancsnok elhatározta, hogy éjjel a többi alegység beérkezését be sem várva átkel a Dnyeperen, birtokba veszi a tulsó parton a homokos földnyelvet és megerősítve azt, biztosítja a többi alegység átkelését is; az első részleggel két raj és a szakaszhoz beosztott géppuska, a másodikkal két raj kel át.

Magához rendelte a rajparancsnokokat és a következő feladatot adta nekik: első raj keljen át és semmisítse meg a jobb árokban lévő ellenséget, majd érje el a homokos töltést és azt erősítse meg; a második raj semmisítse meg a bal árokban lévő ellenséget, érje el a töltést, azt erősítse meg; az első részleggel átkelő géppuskások legyenek készek a géppisztolyosok rohamának támogatására.

Virradat előtt két órával a szakaszparancsnok parancsot adott a géppuska elhelyezésére az egyik csónakba úgy, hogy az átkelés alatt tüzeljen és az első részleggel keljen át a tulsó partra. A géppisztolyosok az álcázási rendszabályokat szem előtt tartva, gyorsan közeledtek az ellenség által védett part felé. A parttól 30—50 méterre (amikor az egyik csónak partra futott) a géppisztolyosok, menetközben tüzelve, rohamra indultak. A homokos földnyelven tüzelőállásokban lévő ellenség

2. sz. vázlat.

nem tudott ellenállni a váratlan rajtaütésnek és géppuskatűz biztosítása mellett gyors visszavonulásba kezdett.

A saját géppuska haladéktalanul megnyitotta a tüzet az ellenséges géppuskára. A rossz látási viszonyok azonban korlátozták a célzott tüzelést. Az ellenséges géppuska tovább tüzelt. Ekkor a szakasz parancsnoka parancsot adott 3 géppisztolyosnak arra, hogy észrevétlenül küsszanak a géppuskához, dobjanak rá kézigránátokat és semmisítsék meg. Ezt a feladatot gyorsan végrehajtották.

A géppisztolyosok, miután a tüzfészket megsemmisítették és a két tüzelőállást elfoglalták, megkezdtek a gyors előremozgást. 20—30 perc múlva a másik két raj is átkelt a folyón. A velük átkelt szakaszparancsnokhelyettes jelentette,

hogy az ezred egyik alegysége elérte a partot.

Az adott helyzetből kiindulva a szakaszparancsnok úgy határozott, hogy megerősíti a homokos töltést és azt a beérkezett alegység átkeléséig tartja. Ezért a géppuskásokat és a géppisztolyosokat úgy helyezte el, hogy tűz alatt tudták tartani a töltéshez vezető megközelítő utakat. A raj elfoglalta a kijelölt állást és megkezdte a beásást.

Az ellenség igyekezett géppisztolyosainkat megsemmisíteni és az előző helyzetet visszaállítani. Egy óra leforgása alatt négy ízben kísérelt meg ellenlökést. mindenesetben gyalogos szakaszokkal. Nagy veszteségeket szenvedett azonban és mindig kénytelen volt a megindulási helyzetbe visszavonulni.

Rövidesen a Dnyeper nyugati partjára ugyanezen csónakokon átkelt a felderítő szakasz is. Ezalatt a keleti partot elérte az egyik tűzér alegység, amely az ellenségre tüzet nyitott.

A géppisztolyos szakasz, a felderítő szakasszal együttműködve, a Dnyeper keleti partjáról nyújtott tűzérségi tűztámogatással még több ízben verte vissza az ellenség ellenlökéseit, biztosítva ezzel a többi alegység gyors átkelését.

Igy a szakaszparancsnoknak az a kezdeményezése, hogy nem várta meg míg az ezred többi alegysége beérkezik, hanem átkelt a folyón és a tulsó parton folytatott tevékenységével biztosította a hídő elfoglalását — az ezred harcát általános sikerre vezette.

HÁBORUS PÉLDÁK FELHASZNÁLÁSA A HALLGATÓK OKTATÁSÁNÁL

(A. Korolcsenko százados cikke a *Vojennij Vjesztnyik* 1949. aug. 25-i számában.)

A Nagy Honvédő Háborúban csapataink és alegységeink különböző terepen és különböző helyzetekben vívtak harcokat a német fasiszta hódítókkal. Működésükre jellemző a magas harci művészet, bővelkedik számos tanulságos példában, melyeket fel kell használnunk a katonai iskolák hallgatóinak oktatásánál és nevelésénél. Minden foglalkozáson, de különösen a harcászat terén elengedhetetlen,